

Motion

1982/83: 542

Per Petersson m. fl.

Skattelindring för diabetiker

Diabetes mellitus (sockersjuka) är en vanlig åkomma – ca 2 % av befolkningen drabbas och den som fått sockersjuka har den resten av livet. Den fordrar någon form av behandling och regelbunden kontroll hos sjukvårdspersonal, då en otillfredsställande reglering av sockerhalten i blod och urin kan medföra betydande ohälsa. Den första åtgärd som brukar rekommenderas när en person fått sockersjuka är en ändring av kostinnehållet. Visserligen finns andra behandlingsprinciper som tillförsel av insulin och mediciner som stimulerar den egna insulinproduktionen, men grunden för den livslånga behandlingen är ändå alltid en viss dietregim. En dylik medför ökade matkostnader, som kan variera något beroende på sjukdomens svårighetsgrad och var i landet man är bosatt. Färska grönsaker kan t. ex. vara svåra att få tag på vintertid i Norrlands glesbygder och blir dyra innan de når beställaren. Om man gör det lättare för dessa människor med sockersjuka att hålla diet kan man i det enskilda fallet räkna med ett ökat välbefinnande och med tanke på hur vanlig sjukdomen är även gynnsam påverkan på folkhälsan – de flesta människor skulle för övrigt må bra av en liknande kostregim. Fördyrande levnadskostnader brukar ofta vara avdragsgilla vid självdeklaration för beräkning av inkomstskatt. Avdrag för ökade matkostnader godkänns av skattemyndigheterna i princip men avdraget är inkomstprövat. Praktiskt taget alla som arbetar på heltid samt alla hemarbetande med make som familjeförsörjare ställs utanför möjligheten att få ekonomisk kompensation för sina ökade utlägg.

Med stöd av ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om att avdrag för ökade levnadskostnader vid diabetes mellitus (sockersjuka) får göras av alla oberoende av inkomst.

Stockholm den 18 januari 1983

PER PETERSSON (m)

HÅKAN STJERNLÖF (m)

PER-RICHARD MOLÉN (m)

TORE NILSSON (m)

INGRID HEMMINGSSON (m)

ERIK OLSSON (m)